

ПСИХОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ СІМ'Ї ТА ШЛЮБУ

УДК 159.9.042.73

DOI: 10.31558/2786-8745.2023.1(2).14

ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ГОТОВНОСТІ ДО РОМАНТИЧНИХ СТОСУНКІВ В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ

Катерина Васюк

Анотація. Стаття присвячена проблемі дослідження гендерних особливостей романтичних стосунків в юнацькому віці, зокрема такому аспекту, як задоволеність ними. Актуальність теми обумовлена тим, в що даному віковому періоді тема романтичних взаємостосунків є провідною, водночас образ романтичного багато в чому залежить від суспільних цінностей і еталонів, які домінують в великих соціальних групах в конкретний період часу. Під впливом ЗМІ, соціально-економічних умов, природніх історичних процесів дані уявлення мають тенденцію до постійної трансформації, тому потребують моніторингу. Передбачається, що гендерна складова також вносить свої корективи в ці уявлення. в даному дослідженні був проаналізований рівень задоволеності романтичними стосунками осіб юнацького віку в залежності від гендерного типу. Емпіричним шляхом було встановлено, що існують гендерні відмінності в питанні довіри до партнера, так, маскулінні особи більш схильні довіряти партнеру і є впевненішими в стосунках, в той час, як фемінні особистості сприймають себе як таких, що заслуговують довіри. Маскулінні особи, особливо жінки, відрізняються більшим рівнем емоційної холодності, але в той же час маскулінні особистості більш відповідальні, тому мають вищий рівень готовності до тривалих серйозних стосунків. Додатково було встановлено, що в цілому молодь схильна до романтичності, але жінки є більш прагматичними за чоловіків, особливо з високим рівнем фемінності, також фемінні жінки більш лояльно ставляться до невірності в стосунках. в цілому виявлені гендерні відмінності підтверджують гендерні стереотипи, які панують в суспільстві щодо низької готовності до тривалих стосунків у маскулінних жінок і фемінних чоловіків як вираження небажання брати на себе відповідальність. в той же час молодь не втратила схильність до романтичності.

Ключові слова: довіра, задоволеність, кохання, стосунки.

Постановка проблеми. Тема кохання і романтичних взаємостосунків є досить популярною, але в наукових дослідженнях представлена на диво мало. в основному такі праці зустрічаються в філософському вимірі аналізу, хоча як вид почуттів психологія також мала б розглядати цю тема-

тику досить детально. Але на сьогоднішній час ці дослідження представлені лише в невеликій кількості праць, що не робить цю тему менш актуальною. в ній дотепер залишається багато білих плям, починаючи від нейропсихологічних аспектів почуття кохання і закінчуючи морально-етичними

вимірами аналізу цього почуття в широкому соціальному контексті.

Юнацький вік є одним з тих періодів онтогенезу, коли тема кохання і взаємостосунків стоїть найгостріше, особливо цікавим є дослідження суб'єктивного емоційного переживання, особливостей довіри до партнера у сучасних молодих людей, які в соціальних стереотипах часто виступають як «холодні», такі, що діють з розрахунку, мають хаотичні, нетривалі взаємовідносини, нав'язані їм персонажами соціальних мереж і відомими особистостями. Дане питання однозначно потребує емпіричної перевірки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Не торкаючись давньої історії трактування поняття «кохання», з психологічної точки зору кохання розуміється як вид емоційних явищ (почуттів). Часто вживається його синонім «любов», але в українській мові даний термін має ширше значення. у тлумачних, енциклопедичних, філософських і психологічних словниках «любов» визначається через такі поняття, як «почуття», «ставлення», «стан психіки», «прагнення», «потяг», «емоція», «схильність». у всіх визначеннях любові підкреслюється така її характеристика, як спрямованість: деякі поняття, через які визначається любов, самі по собі припускають наявність суб'єкта та об'єкта, в низці визначень спрямованість підкреслюється підрядними конструкціями.

Оскільки сам феномен переживання і емоційні прояви, які з ним пов'язані, є досить однозначними, найбільшу цікавість представляють чинники виникнення цього почуття та особливості його прояву в залежності від індивідуально-типологічних особливостей індивіда. Так, Ф. Перлз [3, С. 24] зазначає, що в основі емоційних реакцій кохання лежить прагнення до близького контакту, що є однією з базових потреб людини. Будь-який здоровий контакт приводить до розширення сфери стосунків, ін-

теграції особистості, і, за допомогою асиміляції, збільшує можливості людини.

М. Балінт [3, С. 102] виявив, що основною рушійною силою у стосунках кохання є прагнення до гармонії, а точніше – до повернення гармонійного оточення, до ситуації «бездоганних» стосунків матері і дитини. в результаті неправильного виховання людина втрачає здатність встановлювати зрілий контакт, що може проявлятися як на психологічному так і на тілесному рівнях.

Такого ж погляду на кохання через призму мотиваційної сфери особистості дотримується С. Максименко, який вважає, що любов починається з нужди і реалізується, визначається в новій особі, як своєму креативному продукті. Він переконаний, що любов об'єднує і створює особистість, тому що не дає людині зосередитись на власному «Я», а концентрує, втілює її в інше «Я», тим самим забезпечуючи існування і розвиток себе як цілості. Від любові залежить реалізація творчого потенціалу особистості. Його колега В. Рибалка вважає, що любов постає як початкова і тому визначальна форма творчості, оскільки має відношення до породження головного [9, С. 18].

А. Руденко [8, С. 36] виділяє міфологічний, космологічний та філософсько-антропологічний підходи в експлікації любові. Найдавнішою в історії культури є міфологічна експлікація любові, яка дає образне, синкретичне уявлення про любов.

Таким чином у психології любов розуміється, принаймні, у двох значеннях: як суб'єктивний феномен внутрішнього світу особистості і як діадичний феномен. в різних теоретичних підходах виділяються різні складники любові: турбота, відповідальність, повага, знання, влада, статус (Т. Кемпер). І її види: романтична, харизматична, закоханість, поклоніння, бать-

ківська любов, любов до людини протилежної статі.

З одного боку любов до людини протилежної статі виступає як суб'єктивний феномен, який є ядром інтимного життя особистості (К. Абульханова-Славська) [7, С. 81]. в такому значенні любов трактується як інтенсивне, напружене і відносно стійке почуття, фізіологічно обумовлене сексуальними потребами, виражається в прагненні максимально представленим у своїх особистісних якостях в житті іншої людини таким чином, щоб пробуджувати у неї потребу жити з максимальною повнотою життя (А. Петровський) [6].

З іншого боку цей вид любові розуміють як той, що реалізується в процесі спілкування в любовній тріаді: пристрасна духовна, емоційна, сексуальна, як зв'язок чоловіка і жінки, що відображає високий рівень поваги і цінності партнера (Е. Аронсон) [6, С. 58].

Виділяють також різні складові любові до людини іншої статі: повага, позитивні почуття, потреба в позитивному ставленні до партнера, еротичні почуття, почуття близькості, інтимність, ворожість, повага, інтерес, дружба, прив'язаність, співпереживання, розуміння, самопожертва, турбота.

Найбільш систематизовано до питання підійшов Є. Ільїн, який виділив декілька видів підходів до розуміння:

1. Біологізаторські теорії. Орієнтуються на пошук об'єктивно існуючої матеріальної основи любові, на розгляд феномену кохання і любові в контексті еволюції тваринного світу. Вважається, що чим нижче еволюційно знаходиться тварина, тим менш вірогідною в неї є здатність переживати це почуття і навіть прив'язаність. Тобто вища духовна складова емоційної сфери відсутня.

2. Біхевіористський та необіхевіористський підхід. Ігнорують суб'єкт-суб'єктну природу близьких відносин, не враховують вплив соціального контекста, моделі ко-

хання, розроблені в рамках цього підходу відповідають аериканській культурі взаємовідносин і ринковим відносинам, в яких ведеться рахунок винагород і витрат, не можуть бути поширені інші типи культур.

3. Психодинамічні теорії любові. в історичному плані вперше зробили любов предметом психологічного аналізу, висвітили вплив переживання дитинства і батьків на формування здатності кохати і бути коханим, виділили несвідомий компонент любові, розробили методи психотерапії в галузі психології любові.

4. Гештальт-теорії. Переважно орієнтовані на вирішення проблем клієнта в сфері партнерських відносин і не мають розвинутої теоретичної моделі любові. Основні теоретичні положення гештальт-теорії просто переносяться в область психології любові.

5. Когнітивні теорії. Добре пояснюють феномени сприйняття партнера, формування першого враження, зміни в сприйнятті себе та партнера. Описують вплив когнітивних стилів на формування близьких відносин з людиною.

6. Соціально-психологічні теорії любові. Акцентують увагу на типах і стадіях любові, в основному залишаються чисто формальними, а проведені соціально-психологічні дослідження спрямовані на вивчення окремих аспектів любові і не здатні скласти повної картини у розумінні цього феномену.

7. Гуманістичні теорії кохання. Орієнтовані на людину, вірять його можливості, однак, носять часто гіпотетичний характер, спираються на піраміду потреб А. Маслоу. Зокрема кохання, любов, прив'язаність і подібні їм феномени відповідають третьому рівню потреб, тобто потребам в прийнятті, соціальним потребам.

Щоб уникнути в подальшому термінологічної плутанини, нами досліджувалось кохання як інтенсивне, напружене і відносно стійке почуття суб'єкта, фізіологіч-

но обумовлене сексуальними потребами і, що виражається в соціально формованому прагненні бути своїми особистісно-значимими рисами з максимальною повнотою представленим у життєдіяльності іншої людини таким чином, щоб пробудити в неї потребу у відповідному почутті тієї ж інтенсивності, напруженості і стійкості [2, С. 123].

Гендерні стереотипи в коханні також частково досліджувались. Так, у працях С. Отчича на основі дослідження стереотипів у любовних стосунках зроблено висновок, що до романтизму схильні більшість андрогінних та маскулітних чоловіків, а до прагматизму схильні більшість фемінних та андрогінних жінок [6]. Це свідчить про те, що чоловіки схильні до романтизму, а жінки до прагматизму у любовних стосунках. К. Гавриловська зазначає, що образ коханої людини у хлопців та дівчат є різним. Автор вказує, що дівчата вважають за головне в партнері наступні якості: здатність створити сім'ю, бути опорою, а фізичний аспект менш важливий. Дівчата схильні до ідеалізації майбутнього партнера [10]. на думку Н. Цветкової і О. Макарової, уявлення про кохання у хлопців є більш конкретним та реалістичним, ніж у дівчат, але, водночас, більш прагматичним й менш позитивним [11].

Виклад основного матеріалу. Для проведення власного емпіричного дослідження нами були обрані методики:

1. АСЛ-шкала статево-рольова шкала А. Neilbrun. Методика визначає гендерний тип особистості, тобто фемінність або маскулітність. Представляє собою перелік 48 якостей, що притаманні фемінному або маскулітному типу особистості.

2. Методика «Установки на любов і секс» («Кольори кохання») Хедрікса і Хендрікса. Методика представляє собою опитувальник для визначення типу прив'язаності в романтичних відносинах в романтичних стосунках у старших підлітків і юнаків.

Опитувальник складається з 36 тверджень, на які потрібно дати відповідь за рівнями згоди у кількості 7 варіантів відповідей. Виражає рівень довіри до партнера і тривоги за стосунки, тобто те, наскільки ви готові розкритися і довіритися партнеру.

Також методика має 5 шкал: «Шкала довіри партнера», «Шкала власна довіра до партнера», «Емоційний комфорт», «Емоційна близькість», «Тривожність».

3. Методика самооцінки задоволеності романтичними відносинами К. Фейлі в адаптації Т. Дяченко. Методика містить 9 шкал, які представлені у вигляді відрізків довжиною 6,5 см, на яких досліджувані мають відмітити свою позицію від максимальної згоди до повної незгоди щодо прояву цих ознак у власній поведінці. Визначає такі критерії: успішність в коханні; бажання тривалих стосунків; перевага почуттів над розрахунком; можливість пробачити зраду; здатність до самозречення, самопожертви; бажання тривалих стосунків з одним партнером або наявність багатьох партнерів, різноманітні стосунки; поєднання кохання і дружби; готовність миритися з недоліками коханої людини; готовність до створення сім'ї з коханою людиною.

До дослідження було залучено 68 осіб юнацького віку, з них 31 хлопець і 37 дівчат, які навчаються в різних ЗВО Вінницької області. Обрані здобувачі були об'єднані у чотири діагностичні групи за результатами діагностики за методикою. Основними критеріями були стать і маскулітність-фемінність. Таким чином ми отримали групу маскулітних дівчат у кількості 9 осіб, групу фемінних дівчат у кількості 28 осіб, групу маскулітних чоловіків у кількості 14 осіб і групу фемінних чоловіків у кількості 17 осіб.

В результаті діагностики за методикою Хедрікса і Хендрікса було встановлено наступні результати, представлені на *рис 1*.

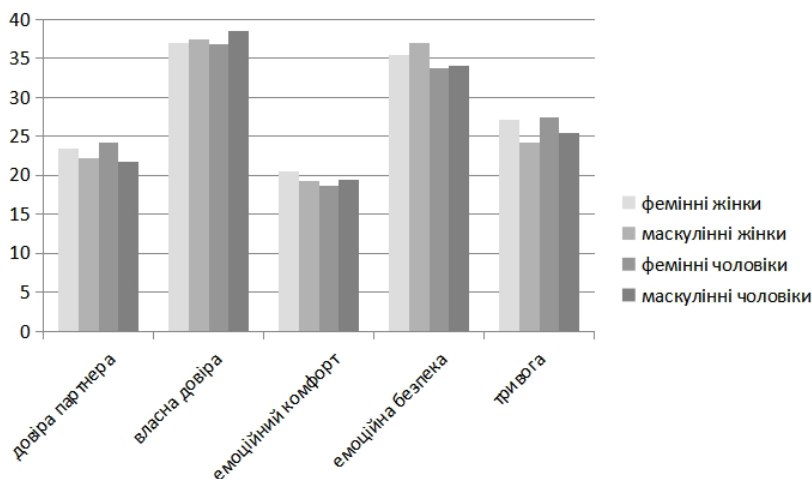

Рис. 1. Рівень вираженості показників за методикою «Установки на любов і секс» («Кольори кохання») Хедрікса і Хендрікса

Отже, відносно недовірливими виявились фемінні жінки, а представники інших гендерних ролей мають приблизно однакову вираженість цього показника. За «сирими» балами статистичний аналіз за допомогою Н-критерію Краскела-Уоліса показав, що дані відрізняються між собою на рівні статистичної значущості $P \geq 0,01$ за всіма шкалами.

Шкала довіри партнера – визначає уявлення людини відносно того, наскільки партнер довіряє йому у стосунках, чи можна на нього покластися у важкій ситуації. Це свого роду дзеркальне Я, тобто уявлення про те, як партнер тебе уявляє. Як бачимо за результатами методики, найбільшу довіру до себе з боку партнера виявляють фемінні особистості, як жінки, так і чоловіки. Маскулінні чоловіки найбільше домінують і недовірливі в стосунках. Вони вважають партнера своєю власністю і дуже підозріло ставляться до можливостей зради.

Шкала «Власна довіра до партнера» визначає, наскільки досліджуваний сам довіряє партнеру, може покластися на нього в складних ситуаціях, не відчуває напруги в невизначених ситуаціях,

сприймає його надійним. Найбільший рівень довіри виявляють маскулінні особистості, можливо через те, що вони більш впевнені в собі і мають вищу самооцінку у стосунках з оточуючими.

Емоційний комфорт – оцінює емоційний стан досліджуваного під час спілкування з партнером, бажання знаходитись тривалий час разом. Найбільший емоційний комфорт в стосунках виявляють фемінні жінки. Фемінні особистості швидко пристосовуються до партнера, особливо, коли суспільство сприяє цьому у своїх суспільних цінностях. Найменший показник відзначений у фемінних чоловіків.

Емоційна близькість – діагностує, наскільки партнери можуть відчувати однакові емоції та виражати схоже відношення до події чи явища, розуміють і приймають переживання один одного. Як бачимо з результатів на діаграмі, жінки виявляють більший рівень за цією ознакою.

До речі, маскулінні жінки мають вищий показник за цією методикою. Причини цієї відмінності важко зрозуміти, але вірогідно, маскулінні жінки більш раціонально оцінюють партнера, розуміють мотиви його

дій і приймають його з усіма перевагами і недоліками. Саме розуміння всіх переваг і недоліків людини може сформувати особливу близькість між закоханими людьми.

Тривожність – визначає рівень стурбованості і напруженості у відносинах з партнером, наскільки індивід здатен розслабитись в стосунках, не перейматися майбутнім розвитком подій у стосунках з партнером, впевнений у позитивному продовженні цих стосунків, вірності і надійності партнера. Найвищий рівень тривожності у стосунках демонструють фе-

мінні особистості. Адже вони залежні від партнера, тому їх переживання з приводу нормальності стосунків, їх майбутнього виражені сильніше. Найменше цей показник виражений у маскулінних жінок, тому що вони самостійні і незалежні від чоловіків, можуть себе забезпечити. Займають у стосунках авторитарну позицію

Додатково для визначення уявлень про кохання в осіб юнацького віку нами була використана методика Фейлі в адаптації Т. Дяченко, результати якої представлені в таблиці 1. нижче.

Таблиця 1

Середні арифметичні показники за методикою Фейлі в адаптації Т. Дяченко

	Фемінні чоловіки	Маскулінні чоловіки	Фемінні жінки	Маскулінні жінки
Успішність	4,07	4,05	3,24	4,05
Тривалість	4,45	4,77	4,99	4,87
Розрахунок	4,31	4,7	4,77	3,98
Зрада	2,91	2,7	2,03	2,7
Самозречення	3,95	3,76	3,5	2,93
Один партнер	1,95	1,53	1,06	1,71
Кохання-дружба	3,58	3,82	4,07	4,51
Примирення з недоліками	4,29	4,18	4,47	3,49
Готовність до сімейного життя	2,36	3,18	3,36	2,9

Результати діагностики за методикою показали, що показники мають певні гендерні відмінності. Так, успішність в коханні чоловіки оцінюють трохи вище за жінок. Найгірше її оцінюють фемінні дівчата. Але в цілому сам показник вище за середній, виходячи, що максимальний бал 6,5. Також тривалі стосунки теж прагнуть мати в переважній більшості.

Також в юнацькому віці люди ще досить романтичні, тому вважають, що в коханні має бути більше пристрасті, ніж розрахунку, але маскулінні дівчата більш практичні в цьому питанні і тому мають тут нижчі показники, ніж решта.

Юнаки важко пробачають зраду, осо-

бливо це проявляється у фемінних дівчат. Також молодь не схильна до самозречення, особливо маскулінні дівчата, які прагнуть брати від кохання більше вигод собі, ніж віддавати. Також молодь прагне моногамії у стосунках, їм не потрібна велика кількість різних партнерів. Особливо це характерно для фемінних дівчат.

Кохання і дружбу більше схильні поєднувати жінки, особливо маскулінні. Для них партнер не просто об'єкт пристрасті, але й друг, порадник, але вони в той же час і більш категоричні, не хочуть миритися з недоліками іншої людини. Але в цілому студенти показали невисоку готовність до створення

сім'ї, особливо фемінні чоловіки і маскулінні жінки. Перші, вірогідно через небажання брати на себе ранні зобов'язання з утримання родини, а дівчата через те, що сімейні сто-

сунки ускладнюють професійну реалізацію.

Результати обрахунку статистичного критерію Н Краскела-Уолеса наведені в таблиці 2.

Таблиця 2

Показники емпіричних і критичних значень Н-критерію Краскела Уолеса за шкалами методики Фейлі в адаптації Т. Дяченко

Назва шкали	Емпіричний показник	Назва шкали	Емпіричний показник	Критичне значення
Успішність	7,81	Один партнер	8,05	P 0,05 =7,815 P 0,01 =11,345
Тривалість	8,23	Кохання-дружба	11,4	
Розрахунок	8,05	Примирення з недоліками	12,6	
Зрада	9,37	Готовність до сімейного життя	11,32	
Самозречення	10,1			

Статистичний аналіз достовірності відмінностей за допомогою критерію Н Краскела-Уолеса показав, що всі показники мають статистично достовірні відмінності на рівні статистичної значущості $P \geq 0,01$ та $P \geq 0,05$.

Висновки. Діагностика домінуючого типу кохання показала, що до близькості, тобто до кохання-дружби більше схильні фемінні жінки, так само, як і фемінні чоловіки. Пристрасть більше характерна для фемінних чоловіків. Відповідно вони і більш романтичні у проявах кохання. Найбільшою холодністю відрізняються маскулінні жінки. А фемінні особистості не прагнуть брати на себе відповідальність у коханні. Відповідальні стосунки більше здатні будувати маскулінні чоловіки.

Успішність в коханні чоловіки оцінюють трохи вище за жінок. Найгірше її оцінюють фемінні дівчата. в юнацькому віці люди ще досить романтичні, тому вважають, що в коханні має бути більше пристрасті, ніж розрахунку, але маскулінні дівчата більш практичні в цьому питанні і тому мають тут нижчі показники, ніж решта.

Юнаки важко пробачають зраду, особли-

во це проявляється у фемінних дівчат. Також молодь не схильна до самозречення, особливо маскулінні дівчата, які прагнуть брати від кохання більше вигод собі, ніж віддавати.

Також молодь прагне моногамії у стосунках, їм не потрібна велика кількість різних партнерів. Особливо це характерно для фемінних дівчат. Кохання і дружбу більше схильні поєднувати жінки, особливо маскулінні. в цілому студенти показали невисоку готовність до створення близьких романтичних стосунків, особливо фемінні чоловіки і маскулінні жінки, при чому ці результати отримали найвищий рівень статистичної значущості.

Перспективні напрямки подальших досліджень полягають у розширенні числа кластерів вибірки, порівнянні результатів представників різних вікових груп, а також врахування досвіду стосунків і їх успішність.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Берн Э. Секс в человеческой любви. М.: Московский кадровый центр, 1990. 113 с.

2. Ваксютенко П. С. Поняття «коханья» в психології: його види та класифікації. *Міжнародний науковий форум: соціологія, психологія, педагогіка, менеджмент*. Київ. Вип 10., 2012. С. 229-237.
3. Екимчик О. А. Когнитивный и эмоциональный и компоненты любви у людей разного возраста: автореф. дисс. ... канд. психол. наук: 19.00.13 «Психология развития, акмеология. Москва, 2009.
4. Іванченко А. О. Психолого-філософський зміст категорії «любов» і її роль у розвитку креативності. *Вісник Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди. Психологія*. 2012. Вип. 43(2). С. 129-140.
5. Отчич С. В. Стереотипи любовних стосунків у гендерному аспекті. *Проблеми сучасної психології*. Вип. 27. 2017. С. 369-379.
6. Поликарпов В. А. Психология первой любви. Минск: Экономпресс, 2002. 208 с.
7. Руденко А. М. Философско-антропологическая экспликация феномена любви : от классики до постмодерна: автореф. дис. на соискание учен. степ. канд. филос. наук: спец. 09.00.13 «Религиоведение, философская антропология, философия культуры». Ростов-на-Дону, 2007.
8. Харченко А. С. Феномен любові: філософсько-психологічний аналіз. *Вісник Національного університету оборони України*. № 1 (44). 2015. С.240-245.
9. Цветкова Н. А. Гендерные особенности представлений о любви в юношеском возрасте. *Теория и практика общественного развития*. М.: ООО Издательский дом «ХОРС», 2014. № 21. С. 318-321.
- psy`xologiyi: jogo vy`dy` ta klasy`fikaciyi [The concept of «love» in psychology: its types and classifications]. *Mizhnarodny`j naukovy`j forum: sociologiya, psy`xologiya, pedagogika, menedzhment*. Ky`yiv. Vy`p 10., 2012. S. 229-237.
3. Ekimchik O. A. Kognitivnyj i jemocional`nyj i komponenty ljubvi u ljudej raznogo vozrasta [Cognitive and emotional and components of love in people of different ages]: avtoref. Diss. ... kand. psihol. nauk: 19.00.13 «Psihologija razvitija, akmeologija. Moskva, 2009.
4. Ivanchenko A. O. Psy`xologo-filosofs`ky`j zmist kategoriyi «lyubov» i yiyi rol` u rozvy`tku kreaty`vnosti [The psychological and philosophical meaning of the category «love» and its role in the development of creativity]. *Visny`k Xarkivs`kogo nacional`nogo pedagogichnogo universy`tetu imeni G. S. Skovorody`*. Psy`xologiya. 2012. Vy`p. 43(2). S. 129-140.
5. Otchy`ch S. V. Stereoty`py` lyubovny`x stosunkiv u gendernomu aspekti [Stereotypes of love relationships in the gender aspect]. *Problemy` suchasnoyi psy`xologiyi*. Vy`p. 27. 2017. S. 369-379.
6. Polikarpov V. A. Psihologija pervoj ljubvi [Psychology of first love]. Minsk: Jekonopress, 2002.
7. Rudenko A. M. Filososko-antropologicheskaja jeksplikacija fenomena ljubvi: ot klassiki do postmoderna [Philosophical and anthropological explication of the phenomenon of love: from classic to postmodern]: avtoref. dis. na soiskanie uchen. step. kand. filos. nauk : spec. 09.00.13 «Religiovedenie, filosofskaja antropologija, filosofija kul`tury». Rostov-na-Donu, 2007. 26 s.
8. Xarchenko A. S. Fenomen lyubovi: filososfs`ko-psy`xologichny`j analiz [The phenomenon of love: a philosophical and psychological analysis]. *Visny`k Nacional`nogo universy`tetu oborony` Ukrainy`*. № 1 (44). 2015. S.240-245.
9. Cvetkova N. A. Gendernye osobennosti predstavlenij o ljubvi v junosheskom

REFERENCES

1. Bern Je. Seks v chelovecheskoj ljubvi [Sex in human love]. Moskva: Moskovskij kadrovij centr, 1990.
2. Vaksyutenko P. S. Ponyattya «koxannya» v

vozraste [Gender features of ideas about love in adolescence]. *Teoriya i praktika obshchestvennogo razvytiya*. M.: OOO Izdatel'skij dom «HORS», 2014. № 21. S. 318-321.
Yzdatelskiy dom «KhORS», 2014. № 21. S. 318-321.

GEVDER FEATURES OF PREPAREDNESS TO ROMANTIC RELATIONS IN ADOLESCENCE

Kateryna Vasuk

Abstract. *The article is devoted to the problem of gender-specific features of communications during youth, especially the satisfaction of them. The topicality of research was necessitated by the importance of romantic aspects during youth. At the same time the image of the romantic hero is depends on social values which often dominate in big social groups within certain time period. These images are constantly transformed under influence of media, social-economic conditions and natural historical processes that's why they require periodical monitoring. In our opinion gender component also makes adjustments in these understandings. In the investigation we've analyzed the level satisfaction of romantic relationship of young men with different gender types. Empirical evidence shows there are gender differences the trust in a partner. Masculine persons have a higher level of trust in their partners than famine persons. They perceive themselves as more credible persons. Masculine persons have higher level of emotional indifference at the same time higher level of preparedness to long relations, especially women. It's been discovered that young men are more romantic but women are more pragmatic, especially famine. Famine women are also easier on adultery than men. In general, the gender differences have confirmed the gender stereotypes about low level of preparedness to long relations, which masculine women and famine men have. They don't want to take responsibility.*

Keywords: *love, relations, satisfaction, trust.*

Відомості про авторів:

Васюк Катерина Миколаївна, кандидат психологічних наук, доцент кафедри психології Донецького національного університету імені Василя Стуса, м. Вінниця, Україна
e-mail: k.vasuk@donnu.edu.ua; <https://orcid.org/0000-0002-6734-4612>

Information about authors:

Kateryna Vasiuk, Candidate of Psychological Sciences, Associate Professor of Psychology Department, Vasyly' Stus Donetsk National University, Vinnytsia, Ukraine